

[Albertsen.]

arbejde af denne art, ved jo, at manglende viden, manglende kendskab til rettigheder og muligheder, ofte betyder skade for den enkelte, utilfredshed og sorg og mange gange menneskelige katastrofer. Denne risiko skulle man nu have en mulighed for at mindske, hvis det efterleves, som det står her i lovforslaget, og som ånden er i det. Men den skrankementalitet, som stadig væk findes, giver utvivlsomt også anledning til personlig sorg rundt omkring.

Den omsorgsaktivitet, som lovgivningen her har stimuleret, er jo inde i en vældig udvikling. Det er min overbevisning, at det er en meget billig og meget givtig form for moderne socialpolitik. Det kan måske nok undre, når man har bare den mindste fornemmelse af, at noget sådant er tilfældet, at der stadig væk er mange steder, hvor noget sådant overhovedet ikke foregår. Vi fik i udvalget oplyst, at ikke mindre end 4 amter, Bornholms, Assens, Thisted og Ribe amter, i 1965 og 1966 endnu ikke havde opdaget, at loven overhovedet eksisterede, men vi håber, at den ændring, der nu forestår, og den mulighed, der nu foreligger, også vil virke stimulerende sådanne steder.

Jeg vil i øvrigt gerne i forbindelse med forslaget her spørge, om der på finansloven, den, der nu skal til at virke fra 1. april, er stillet beløb til rådighed for ministeren til det, der er tænkt på i paragraffen, de særlige beløb.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget, dog vil jeg vende tilbage til det spørgsmål, som jeg nævnte med hensyn til plejehjemsgruppen.

Clara Munck: I den nugældende lov om omsorg for folke- og invalidepensionister er der jo optaget en bestemmelse om, at loven skal revideres i folketingssamlingen 1967-68. Allerede i begyndelsen af oktober fremsatte den daværende socialminister, hr. Bundvad, et forslag om lovens ændring, og ved den lejlighed havde jeg mulighed for på den konservative folketingsgruppes vegne at udtrykke tilfredshed med det udarbejdede lovforslag og tilsige min gruppes hurtige og velvillige behandling. Den nuværende socialminister fremsætter stort set det samme lovforslag, og jeg skal derfor

ikke bruge tiden til at gentage, hvad jeg sagde i oktober.

Den nuværende socialminister har ændret lovforslaget på to punkter. I modsætning til hr. Albertsen er vi i den konservative gruppe tilfredse med, at der i hvert fald er kommet nogen ændring i indstillingen til de små hjem. Jeg kan ikke udtrykke fuld tilfredshed, men det er jo ting, vi kan tale om i udvalget. Jeg er i hvert fald glad for, at socialminister Nathalie Lind netop understreger, at hun for sit vedkommende er enig i, at der også er brug for de små privatejede hjem i omsorgsarbejdet, og det kan man også lige så godt erklære, fordi vi alle sammen ved, og det viste udvalgsarbejdet i oktober-november også, at vi simpelt hen bruger en række små hjem. Vi ved også alle sammen, at også de små hjem er underkastet meget eftersyn og kontrol; det er jo, hvad der er lagt over til de kommunale myndigheder. Jeg er altså tilfreds med, at ministeren ikke fastholder den tidligere ændring, hvorefter hjem, der optager mere end 8 pensionister, har pligt til at blive selvejende institutioner.

Nu har dette at afslutte overenskomst, som der også gøres opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, jo ret store fordele for beboerne, og derfor tror jeg også, at vi langs ad vejen når frem til, at alle hjem af denne art ønsker at have afsluttet overenskomst. Men det er jo stadig væk sådan, at der er folk her i landet, der ikke bryder sig om, at man i folketinget påtvinger dem eller rettere sagt tvangsmæssigt fratager dem en selvbestemmelsesret, og det er måske også grunden til, at vi ikke er kommet så langt endnu med overenskomsterne, som vi gerne ville komme. Derfor vil jeg også gerne sige til hr. Albertsen, der så stærkt understreger, at der både burde være tvang til at overgå til selvejende institutioner og tvang til at indgå overenskomst, at også den tidligere socialminister, hr. Bundvad, erkendte, at én ting er, hvad vi lovbestemmer om, en anden ting er, hvordan vi klarer os i praksis, og det understreges af, at den tidligere socialminister i et cirkulære så sent som 22. maj 1967 har et punkt, der netop vedrører dette, og som siger, at uanset om overenskomst formelt måtte være indgået,